

REVALUATIE VAN DE GULDEN EN DE BOSBOUW

Wanneer ik in dit tijdschrift iets schrijf over de revaluatie van de gulden, dan is het niet mijn bedoeling om een oordeel te geven over de voor- en nadelen van deze maatregel voor ons economisch leven in het algemeen. De revaluatie van de gulden zal echter stellig ook gevolgen hebben voor de houtprijzen en aldus zal de revaluatie de uitkomsten van het bosbedrijf beïnvloeden.

Het is U natuurlijk bekend, dat 85 à 90% van het in ons land verkochte hout wordt geïmporteerd. Dit betekent, dat de houtprijzen hier in feite worden bepaald door de prijzen van het geïmporteerde hout. Als herkomstland voor het geïmporteerde hout is Duitsland, dat zelf houtimporteur is, van weinig betekenis. De revaluatie van de gulden brengt derhalve met zich mede, dat het geïmporteerde hout ongeveer 5% goedkoper zal worden en dit betekent — aannemende dat de concurrentie in de houthandel behoorlijk werkt — dat het hout in ons land in het algemeen een prijsdaling van 5% zal vertonen.

Een uitzondering dient te worden gemaakt voor boerengeriefhout, dat weinig wordt geïmporteerd, hoewel een zekere prijsverhouding met andere handelssortimenten hier natuurlijk een rol bij speelt. Ten aanzien van het mijnhout is het ook niet zeker, dat een dergelijke prijsdaling het onmiddellijk gevolg zal zijn, omdat voor het mijnhout de prijzen voor een geheel jaar worden vastgesteld. Aangezien de import van mijnhout, bijvoorbeeld uit een land als België, vrij is, moet hier toch met een zekere prijsverlaging rekening worden gehouden.

Het is voor de Nederlandse bosbouw een grote tegenslag, dat deze revaluatie is doorgevoerd. De maatregel is genomen in een tijd, dat de economische positie van de bosbouw toch al slecht is door de prijsdaling van het hout sedert 1958 en de voortdurende stijging van de bedrijfskosten. Wijziging van de waarde van de munteenheid is onvermijdelijk een maatregel, die grof werkt en sommige bevolkingsgroepen of bedrijfstakken voordeel brengt en andere schade doet lijden. Ik meen, dat de bosbouw tot de laatste categorie behoort.

Bax.

VERENIGING „HET GRONDBEZIT” 50 JAAR

Op 13 februari 1961 vierde de Vereniging „Het Grondbezit” te Utrecht haar 50-jarig bestaan. Omdat de voorzitter en onder-voorzitter van onze vereniging door andere werkzaamheden waren verhinderd, woonde de secretaris de feestelijke vergadering van de jubilerende vereniging bij.

Onze vereniging is door vele banden met de Vereniging „Het Grondbezit” verbonden. Veler onzer leden zijn lid van deze vereniging, omdat zij niet slechts eigenaren zijn van bossen, doch tevens van al dan niet verpachte landbouwgronden, waarbij ik, in verband met de organisatorische verhoudingen op het gebied van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie, gronden bestemd voor de fruitteelt en de grienden hierbij insluit.